

LITURGIA SŁOWA

D-9 F K GN9 '7 NMH5 B-9'

Iz 49, 3. 5-6

Czytanie z Księgi proroka Izajasza: Pan rzekł do mnie: «Ty jesteś sługą moim, Izraelu, w tobie się rozślawię». Wsławiłem się w oczach Pana, Bóg mój stał się moją siłą. A teraz przemówił Pan, który mnie ukształtował od urodzenia na swego Sługę, bym nawrócił do Niego Jakuba i zgromadził Mu Izraela. A mówił: «To zbyt mało, iż jesteś Mi Sługą dla podźwignięcia pokoleń Jakuba i sprowadzenia ocalałych z Izraela! Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi».

Oto słowo Boże

DG5 @A 'F9 GDCBGCFM>BM

Ps 40 (39), 2ab i 4ab. 7-8a. 8b-10

Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę

Z nadzieją czekałem na Pana, *
a On pochylił się nade mną.
Włożył mi w usta pieśń nową, *
śpiew dla naszego Boga.

Nie chciałeś ofiary krwawej ani z płodów ziemi,
lecz otwarłeś mi uszy;
nie żądałeś całopalenia i ofiary za grzechy. *
Wtedy powiedziałem: «Oto przychodzę».

W zwoju księgi jest o mnie napisane: †
Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę, mój Boże, *
a Twoje Prawo mieszka w moim sercu».
Głosiłem Twą sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu †
i nie powściągałem warg moich, *
o czym Ty wiesz, Panie.

8 FI ; -9 '7 NMH5 B-9'

1 Kor 1, 1-3

Czytanie z Pierwszego Listu Świętego Pawła Apostoła do Koryntian: Paweł, z woli Bożej powołany na apostoła Jezusa Chrystusa, i Sostenes, brat, do Kościoła Bożego w Koryncie, do tych, którzy zostali uświęceni w Jezusie Chrystusie i powołani do świętości wespół ze wszystkimi, co na każdym miejscu wzywają imienia Pana naszego, Jezusa Chrystusa, ich i naszego Pana. Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa!

Oto słowo Boże

D-9 K 'DFN98 '9K 5 B; 9 @

J 1, 14a. 12a

Słowo stało się ciałem i zamieszkało między nami. Wszystkim, którzy Je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi.

9 K 5 B; 9 @5

J 1, 29-34

Słowa Ewangelii według Świętego Jana: Jan zobaczył podchodzącego ku niemu Jezusa i rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata. To jest Ten, o którym powiedziałem: „Po mnie przyjdzie Mąż, który mnie przewyższył godnością, gdyż był wcześniej ode mnie”. Ja Go przedtem nie znałem, ale przyszedłem chrzcić wodą w tym celu, aby On się objawił Izraelowi». Jan dał takie świadectwo: «Ujrzałem ducha, który zstępował z nieba jak gołębica i spoczął na Nim. Ja Go przedtem nie znałem, ale Ten, który mnie posłał, abym chrzcił wodą, powiedział do mnie: „Ten, nad którym ujrzysz ducha zstępującego i spoczywającego na Nim, jest Tym, który chrzci Duchem Świętym”. Ja to ujrzałem i daję świadectwo, że On jest Synem Bożym».

Oto Słowo Pańskie

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

cX'12'01" do'9.02.2020"

Módlmy się,
aby narodzony Zbawiciel
błogosławił w Nowym Roku
naszym rodzinom,
parafii i ojczyźnie.

K ' ? `]a UŁW .

Okres zwykły w roku liturgicznym 2

Chrzest św. początkiem nowego życia - cz. 2 2

23 stycznia 2020 r. - Msza św. i spotkanie kolędowe Bractwa Adoracyjnego 2

Morysin - cz. 2 3

25 stycznia 2020 r. - spotkanie autorskie z p. Krzysztofem Kanabusem w Centrum Kultury Wilanów. 3

23 stycznia 2020 roku - 7. rocznica śmierci Ks. Kardynała Józefa Glempa. . 4

Wystawa obrazów p Zofii Michalskiej . . 4

Zaproszenie na jasełka parafialne 4

KOMENTARZ

W 1. czytaniu w dzisiejszej Liturgii Słowa czytamy fragment Księgi Proroka Izajasza, w którym zawiera się główne przesłanie tego pisma: „Ty jesteś sługą moim, Izraelu, w tobie się rozślawię! [...] Ustanowię cię światłością dla pogan, aby moje zbawienie dotarło aż do krańców ziemi” (Iz 49,3.6). Słowa te mówiące o przyszłym Mesjaszu, można odnieść także do Narodu Wybranego. Pan Bóg wybrał sobie Izraela za swój naród nie po to, aby ten wywyższał się ponad innych, ale po to, aby stał się Jego narzędziem. Dzięki niemu inne narody miały ujrzeć światło prawdziwego Boga.

To przesłanie dotyczy także nas wybranych i powołanych na chrzcie przez Jezusa Chrystusa. Nie możemy zachować dla siebie tego daru, zakopać go w ziemi jak leniwy sługa. Pan Bóg potrzebuje nas jako swoich narzędzi, aby wielu ujrzało Jego światło.

Ks. dr Maciej Raczyński-Rożek

Okres zwykły w roku liturgicznym

Często okres zwykły w ciągu roku liturgicznego bywa tylko i wyłącznie kojarzony z trzydziestoma trzema lub trzydziestoma czterema tygodniami, podczas których nie celebrowane są żadne ważne tajemnice wiary związanej z życiem i misją Chrystusa. Inne okresy natomiast nie tylko wspominają takie wydarzenia, ale całkowicie poświęcone są oddaniu ich teologicznej głębi. Nawet ich nazwy wprost wskazują na ścisły związek z tymi zbawczymi faktami (np. Boże Narodzenie). Inne okresy są zaś formami przygotowania do tych wydarzeń (np. Adwent czy Wielki Post).

Tego typu wyobrażenie o okresie zwykłym nie jest jednak właściwe. Tworzy on bowiem jakby codzienność roku liturgicznego, w której najważniejsze jest właściwe celebrowanie misterium Chrystusa w każdą niedzielę.

Dlatego też okres zwykły jest bardzo mocno ukierunkowany na osobę Jezusa Chrystusa. Oddaje on jednak nie jakieś jedno wydarzenie z Jego życia, lecz całość posłannictwa, którym Bóg Go obdarował dla naszego zbawienia. A zatem zawiera się w nim prawda o wcieleniu Jezusa, o Jego ziemskim życiu, męce, ofierze krzyżowej i wreszcie o Jego zmartwychwstaniu i wejściu do chwały nieba.

Zielony kolor szat liturgicznych stosowany w okresie zwykłym dosyć dobrze oddaje jego charakter. Symbolizuje on życie i nadzieję. Zawiera się w nim symbolika życia jako całości przepełnionej ożywczym tchnieniem Boga. Dzięki temu egzystencja każdego chrześcijanina jest przeniknięta nadzieją życia wiecznego.

Okres zwykły w kościelnym roku liturgicznym ma dwuczłonową strukturę. Pierwsza jego część rozpoczyna się w poniedziałek po święcie Chrztu Pańskiego i trwa do wtorku przed Środą Popielcową (obejmuje cztery do sześciu tygodni). Druga zaś zaczyna się w poniedziałek po uroczystości Zesłania Ducha Świętego i kończy się przed pierwszymi Nieszporami pierwszej niedzieli Adwentu (sobotni wieczór). W ostatnią niedzielę roku liturgicznego obchodzi się uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata, która kończy okres zwykły i zarazem cały rok liturgiczny.

Damian Kwiatkowski

Źródło:

<https://m.niedziela.pl/artykul/1844/Okres-zwykly-w-roku-liturgicznym>

Chrzest św. początkiem nowego życia - cz. 2

Usprawiedliwienie i skutki chrztu

Czytamy w Rz 6, 3-4: „Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie – jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca”. Chrzest, który odtwarza w wiernym przejście Jezusa Chrystusa przez ziemię i Jego zbawcze działanie, udziela chrześcijaninowi usprawiedliwienia. To samo wskazuje Kol 2, 12: „jako razem z Nim pogrzebani w chrzcie, w którym też razem zostaliście wskrzeszeni przez wiarę w moc Boga, który Go wskrzesił”. Do tego dochodzi obecnie wpływ wiary, przez którą, obok obrzędu wody, „przyoblekamy się w Chrystusa”, jak potwierdza Ga 3, 26-27: „Wszyscy bowiem dzięki tej wierze jesteście synami Bożymi – w Chrystusie Jezusie. Bo wy wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa”.

Ta rzeczywistość usprawiedliwienia przez chrzest przekłada się na konkretne skutki w duszy chrześcijanina, które teologia przedstawia jako skutki uzdrawiające i wynoszące. Te pierwsze odnoszą się do odpuszczenia grzechów, jak podkreśla Piotrowa prośba: „Nawróćcie się – powiedział do nich Piotr – i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego” (Dz 2, 38). Obejmuje to grzech pierwotny, a u dorosłych wszystkie grzechy ucyklowe. Zostaje odpuszczona również cała kara doczesna i wieczna. Niemniej jednak, u ochrzczonego pozostają „pewne doczesne konsekwencje grzechu, takie jak cierpienie, choroba, śmierć czy nieodłączne od życia ułomności, takie jak słabości chara-

rakteru, a także skłonność do grzechu, którą Tradycja nazywa pożądlivością lub metaforycznie „zarzewiem grzechu” (fomes peccati)” (Katechizm, 1264).

Aspekt wynoszący polega na wylaniu Ducha Świętego. Istotnie „wszyscyśmy bowiem w jednym Duchu zostali ochrzczeni” (1 Kor 12, 13). Chodzi o tego samego „Ducha Chrystusowego” (Rz 8, 9), otrzymaliśmy „ducha przybrania za synów” (Rz 8, 15) jako synowie w Synu. Bóg udziela ochrzczoneму łaski uświęcającej, cnót teologicznych i moralnych oraz darów Ducha Świętego.

Obok tej rzeczywistości łaski „chrzest opieczętowany chrześcijanina niezatartym duchowym znamieniem (charakterem) jego przynależności do Chrystusa. Znamienia tego nie wymazuje żaden grzech, chociaż z powodu grzechu chrzest może nie przynosić owoców zbawienia” (Katechizm, 1272).

Jako że zostaliśmy ochrzczeni w jednym Duchu, „aby stanowić jedno Ciało” (1 Kor 12, 13), włączenie do Chrystusa jest równocześnie włączeniem do Kościoła, a w Kościele jesteśmy połączeni ze wszystkimi chrześcijanami, również z tymi, którzy nie są w pełnej komunii z Kościołem katolickim.

Przypomnijmy wreszcie, że ochrzczeni są „wybrany plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali dzieła potęgi Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła” (1 P 2,9). Uczestniczą zatem w powszechnym kapłaństwie wiernych i „«zobowiązani są do wyznawania przed ludźmi wiary, którą otrzymali od Boga za pośrednictwem Kościoła» (Sobór Watykański II, konstytucja Lumen gentium, 11) i uczestniczenia w apostołskiej i misyjnej działalności Ludu Bożego” (Katechizm, 1270). *CDN...*

Philip Goyret

Bibliografia podstawowa:

- Katechizm Kościoła Katolickiego, 1212-1321
- Kompendium Katechizmu Kościoła Katolickiego, 251-270

Źródło:

<https://opusdei.org/pl-pl/article/temat-18-chrzest-i-bierzmowanie>

**23 stycznia 2020 r.
(czwartek)**

**Msza święta o godz. 18.00
i spotkanie kolędowe
dla członków Bractwa
w dzwonnicy**

Zapraszamy na Mszę św. sympatyków Bractwa, osoby Adorujące Jezusa w Najświętszym Sakramencie w Kaplicy św. Anny oraz osoby pragnące wstąpić do Bractwa.

**Adoracja
Najświętszego Sakramentu
w Kaplicy św. Anny**

**ŚRODA godz. 7.30 – 21.00
CZWARTEK godz. 7.30 – 24.00
PIĄTEK godz. 7.30 – 19.00**

Zakątki i ulice Wilanowa

Morysin - cz. 2

Oraculum

W 1825 r., już po śmierci Stanisława Kostki Potockiego, jego żona Aleksandra wystawiła pośrodku Morysina oraculum, czyli wyrocznię, przez mieszkańców Wilanowa zwaną pogańskim ołtarzem.

Oraculum podobnie jak pobliski pałac myśliwski, zaprojektował architekt Chrystian Piotr Aigner. Można powiedzieć, że oraculum jest architektonicznym przedstawieniem „prawd wiary” członków łóż i stowarzyszeń masońskich. Składał się on z kamiennej figury pogańskiego bożka Dionizosa, usytuowanej pomiędzy dwoma kolumnami (symbolizujących Aleksandrę i Stanisława Kostkę Potockich) powiązanymi ze sobą drewnianym, trójkątnym tympanonem.

„Oraculum zostało zaprojektowane na planie mandali (ważny symbol buddyźmu), harmonijnie łączącej koło i trzy kwadraty, gdzie koło jest symbolem nieba, zewnętrzności i nieskończoności, natomiast kwadrat przedstawia sferę wewnętrzności, tego co jest związane z człowiekiem i ziemią. Figury łączą punkt centralny, który jest zarówno począ-

tkiem, jak i końcem całego układu. Rzutem sfery niebieskiej na ziemię jest okrąg gzymsu górnego. Krąg jest podzielony na 12 elementów kamiennych reprezentujących 12 liter pojedynczych alfabetu hebrajskiego” – czytamy w artykule Janusza Mroza i Andrzeja Zacharskiego.

W centrum założenia znajdował się ołtarzyk całopalenia symbolizujący oddzielenie ziemi od ognia, stanowiący punkt siły sprawczej pochodzącej z kabały. Jak zapisano w starotestamentalnej księdze Ezechiela, powinien on być wykonany z bloku kamiennego o wymiarach 69,44 x 69,44 cm i wysokości 119,04 centymetra. Całość znajdowała się na podwyższeniu, wyłożonym marmurowymi płytami, na które prowadziło pięć schodków symbolizujących m.in. wzrok, słuch, dotyk, smak i węch. Najbardziej okazałe części oraculum, czyli dwie kolumny o wysokości 357,12 centymetrów wykuł w piaskowcu Jan Hagen, a ołtarzyk i tors Dionizosa wyrzeźbił Władysław Czerwiński.

Oraculum, podobnie jak pozostałe obiekty w Morysinie, przetrwały II wojnę światową w dość dobrym stanie. Niestety, dziesięciolecia, w ciągu których nie zdołano, bądź nie chciano, zabezpieczyć morysińskich zabytków, odcisnęły na nich piętno upływającego czasu.

Dlatego też w 2006 r., ratując matkę resztki oraculum, które się zachowały, przeniesiono je na teren muzeum wilanowskiego.

Kamień pamiątkowy

Wzruszającym, romantycznym detalem ustawionym w parku morysińskim przez hrabinę Potocką w 1811 r., pomiędzy oraculum a gajówką, jest kamień pamiątkowy, na którym kazala wykuć następujące słowa:

**IZABELLI I JULII Z KSIĄŻĄT
LUBOMIRSKICH HRABIANKOM
POTOCKIM, SIOSTROM
I KRYSZTYNIE POTOCKIEJ SIOSTRZENICY
W KWIECIE ŻYCIA POWSZECHNYM ŻALEM
ZABRANYCH W LATACH 1782, 1794, 1800
NIEUTULONA SIOSTRA
I CIOTKA Z X. LUBOMIRSKICH
HR. POTOCKA**

Kamień ten w dość dobrym stanie dotrwał do naszych czasów. Jednak w 2004 r. został skradziony i wywieziony poza Morysin. Na kilkanaście lat słuch o nim zaginął. Odzyskany w 2015 r. znajduje się na terenie muzeum wilanowskiego.

Krzysztof Kanabus

Źródła:

zostały podane w ostatniej części artykułu

Spotkanie autorskie p. Krzysztofa Kanabusa

25.01.2020 (sobota), godz. 17.00
Centrum Kultury Wilanów, ul. Kolegiacka 3

Zapraszamy na spotkanie z Krzysztofem Kanabusem, wilanowianinem od pokoleń, autorem nowości wydawniczej: „**Wilanowskie Miejsca Pamięci**”. Wystąpi Grupa 30+ – zespół etnograficzny. Wstęp wolny!

Pokolenia rodów wilanowskich, żyjące współcześnie, a obecne na tym terenie od kilkuset lat, pamiętają już jedynie odchodzący w niepamięć skrawki historii XX wieku. Tym bardziej cenne jest takie przedstawienie „rodzin, czasów i losów”, świadczące o poszanowaniu historii i tradycji, bez których współczesny Wilanów byłby dziś jedną z wielu warszawskich dzielnic.

Krzysztof Kanabus (ur. 1953 r.) o sobie:

Moja rodzina, tak ze strony Mamy Marii, jak i Ojca Franciszka, mieszka w Wilanowie i jego okolicach, od wielu pokoleń. Jak mówią niektórzy, od zawsze. Poświadczają to metryki zachowane w okolicznych kościołach. Urodziłem się w Wilanowie, tu się wychowałem i uczęszczałem do miejscowej szkoły podstawowej. Moją żoną jest Wanda z sąsiedniego Powsinka, koleżanka z lat szkolnych, z którą mamy syna Artura oraz dwóch fajnych wnuków - Jareme i Jerzego.

Ukończyłem technikum o profilu elektroniczno-mechanicznym, a potem pracowałem w PZL – WZM na ul. Czerniakowskiej, gdzie zakładałem w 1980 r. NSZZ „Solidarność”, pełniąc m.in. funkcję przewodniczącego na wydziale W-50. W czasie stanu wojennego byłem odpowiedzialny za kolportaż prasy i wydawnictw drugiego obiegu.

Interesuję się geografią, ornitologią i historią. Lubię zwiedzać Polskę, a także łowić ryby.

Od kilkunastu lat jestem członkiem zespołu folklorystycznego „Powsinianie” występującego w pięknych strojach wilanowskich, kultywującego miejscową tradycję. Jestem także członkiem Akcji Katolickiej przy parafii św. Anny w Wilanowie.

Od wielu lat, dzielę się swoją wiedzą, pisując artykuły publikowane w „Klimatach Świętej Anny”, „Biuletynie Wilanowskim”, „Wiadomościach Powsińskich”, „Gazecie Wilanowskiej” i w innych gazetach, także poza granicami kraju.

Jestem współautorem książki o warszawskich klubach piłkarskich „Kolekcja Klubów - Polonia, Warszawianka, Gwardia”, autorstwa Andrzeja Gowarzewskiego z zespołem.

W latach 2006-2014, przez dwie kadencje, dzięki zaufaniu i głosom mieszkańców, miałem zaszczyt zasiadać w Radzie Dzielnicy Wilanów. Podczas pierwszej kadencji pełniłem funkcję Przewodniczącego Komisji Kultury, Oświaty, Sportu i Turystyki, a podczas drugiej Przewodniczącego Klubu Prawa i Sprawiedliwości Rady Dzielnicy Wilanów.

W 2016 r. w uznaniu za ofiarę i owocną służbę Kościołowi Warszawskiemu zostałem uhonorowany przez Metropolitę Warszawskiego księdza Kardynała Kazimierza Nycza „Odznaczeniem za zasługi dla Archidiecezji Warszawskiej”.

Niezwykła lektura dla tych, którzy stąd pochodzą – „z dziada pradziada”, a tym, którzy uczą się Wilanowa i mają świadomość niezwykłego miejsca, w którym budują swoją przyszłość, publikacja pozwoli zrozumieć, jak ważne dla rodowitych wilanowian jest umiłowanie historii tego miejsca.

W 2018 r. Centrum Kultury Wilanów wydało moją książkę zatytułowaną „Plebani wilanowscy. Ich rodziny czasy i losy”, w której opisuję księży zarządzających wilanowską parafią na przestrzeni wieków, a ostatnio powyższy tytuł.

II Niedziela Zwykła – 19 stycznia 2020 r.

- Nieszpory zostaną odprawione o godz. 17.00. Po Nieszporach modlić się będziemy za naszych zmarłych, polecanych w wspominkach rocznych.
 - Trwa Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Zachęcamy wszystkich do modlitwy w tej intencji.
 - Zapraszamy na Jasełka z udziałem dzieci z naszej parafii i chóru Sanctae Annae, które odbędą się dzisiaj po Mszy św. o 11.30.
 - Od dzisiaj do końca lutego, prezentujemy w dzwonnicy obrazy pani Zofii Michalskiej. Zachęcamy do obejrzenia wystawy.
 - W czwartek, 23 stycznia br., przypada 7. rocznica śmierci Księdza Kardynała Józefa Glempa. Msza św. w intencji śp. Księdza Prymasa zostanie odprawiona w naszym kościele o godz. 7.00.
 - We czwartek 23 stycznia o godz. 18.00 Msza św., a po niej spotkanie kolędowe dla członków Bractwa Adoracyjnego w dzwonnicy.
 - Msza św. w intencji dzieci ochrzczonych w naszym kościele w 2019 roku, w niedzielę, 2 lutego o godz. 13.00. Zapraszamy rodziców wraz z dziećmi i innymi członkami rodzin do wspólnej modlitwy. Prosimy o przyniesienie na tę Mszę świec od chrztu św. oraz zgłoszenie w zakrystii lub kancelarii parafialnej imion dzieci, w których intencji będziemy się modlić.
 - W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
 - we wtorek, 21 stycznia, wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy,
 - w piątek, 24 stycznia, wspomnienie św. Franciszka Salezego, biskupa i Doktora Kościoła,
 - w sobotę, 25 stycznia, święto Nawrócenia św. Pawła, Apostoła,
- Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.

23 stycznia 2020 roku

**7. rocznica śmierci
Ks. Kardynała Józefa Glempa
Msza św. o godz. 7.00**

Ks. Kardynał Józef Glemp (1929-2013) przez 23 lata (1981-2004) przewodził Episkopatowi Polski i polskiemu Kościołowi. Stał na jego czele w czasie stanu wojennego, przemian ustrojowych w 1989 r. oraz integracji z Unią Europejską. Był ostatnim prymasem urzędującym w Warszawie.

WIZYTA DUSZPASTERSKA:

- **poniedziałek, 20 stycznia** – ul. Chorągwi Pancernejskiej 27-85 (numery nieparzyste), ul. Petyhorska, ul. Husarii 3-21 (numery nieparzyste),
- **wtorek, 21 stycznia** – ul. Husarii 25-39 (numery nieparzyste) i 2-38 (numery parzyste),
- **środa, 22 stycznia** – ul. Husarii 40-80 (numery parzyste) i 41-75 (numery nieparzyste),
- **czwartek, 23 stycznia** – ul. Rotmistrzowska 4-40 (numery parzyste) i 1-39A (numery nieparzyste),
- **piątek, 24 stycznia** – ul. Rotmistrzowska 41-43 i ul. Piechoty Łanowej 4-58 (numery parzyste),
- **sobota, 25 stycznia** – ul. Piechoty Łanowej 3-55 (numery nieparzyste) i ul. Janczarów

W dni powszednie kolędę rozpoczynamy o godz. 17.00, a w soboty o godz. 15.00.

Galeria DZWONNICA

**Zapraszamy do dzwonnicy
na wystawę obrazów
pani Zofii Michalskiej**

Firma g_c_Urc`jWUDUfUu dk " k "5bbmk`KjUbckjy

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny w godzinach pracy kancelarii)

? UbWfUfjUWrbBU
pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.0 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa
Nr rachunku:
87 1600 1374 184 8491 8000 0001

www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
Facebook: @ParafiaWilanowAnna

Redakcja: ela.wrotek@gmail.com

Wydawca: Fundacja Ecclesia Villanovensis

